Jõuluvana asus läbi metsa linna poole teele. Peedu ja Malle vaatasid üle kotiääre ja jutustasid kuule ja Jõuluvanale reisust Rohelise Päikese Maal.

„Vaata imet, vaata imet, mis sa veel vanas eas kuulda saad," imestusid kuu ja Jõuluvana.

Juba helkisid kaugusest üksikud linnatuled. Tasa helisesid läbi tuule kirikukellad. Mõnelt puuoksalt varises pehmet lund. Jänesed hüppasid tillukeste kuuskede vahel ja mängisid peitust.

„Mul oleks sulle, kuu, veel üks palve," alustas Peedu.

„Mis see võiks olla? Räägi ruttu, sest varsti kaotan kõnelemisvõime!"

„Kuule, kuu, ma tahaksin, et ka Mari meie imeliku reisu lugu teada saaks. Ma ei tea, kuidas seda teha."

„Ole muretu. See on mulle üsna lihtne. Kui Mari magab, lasen tal unenäos sinu reisulugu näha. Mari oskab kirjutada lastele muinasjutte. Võib-olla kirjutab ta ka teie reisust lastele."

„See on ju veel toredam, kui loota julgesime,"

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 121